

Per MarinaS el dj., 14/10/2021 - 09:00

El dia que un error del sistema ens allibera del cau de les xarxes socials, la hiperconnexió i la immediatesa, nosaltres, com els presoners embadalits de la caverna de Plató, seguim enganxats, buscant a les notícies una explicació del que ha passat i traient-li fum a Twitter, xarxa social que segueix en peu.

Però fa uns dies no només van caure els serveis de Facebook, alhora Frances Haugen, abans treballadora de la companyia, està portant als tribunals el monstre de les comunicacions, ja que documents interns de l'empresa demostren que ha apostat pel contingut nociu i incendiari com a via per augmentar les interaccions i els seus ingressos. Reconeixen que Instagram enganxa els joves i que pot tenir efectes sobre el seu estat emocional i salut mental. En el terreny social i polític no és només que l'anonimat porti a alguns a dir bestieses per les xarxes, sinó que la mateixa empresa treu benefici de la crispació, tractada com a recurs que nosaltres comprem amb likes i augmentem afegint inflamables a l'incendi.

Encara que l'Evangeli no faci referència a aquest tipus de xarxes, la coincidència lingüística sempre m'hi fa pensar: "Els deixaren immediatament les xarxes i el van seguir" (Mt 4, 20). Em pregunto fins a quin punt les xarxes socials em permeten o m'allunyen de seguir Jesús i quin sentit té fer "voluntariat digital" per a Facebook.

No voldria caure en demonitzar-les de per sí, de fet segueixo a comptes cristians que m'ajuden en el meu temps de pantalles a aprendre sobre qüestions teològiques, entre foto i foto m'apareix la curiositat del sant del dia, descobreixo pregàries o cançons que desconeixia, em fan estar al corrent de la vida parroquial, de les misses de joves, etc.

La qüestió és, m'atrapen i m'allunyen del meu present? La vida virtual em porta a seguir a Jesús? Sincerament, m'agradaria dir que "està tot controlat", que les sis hores de caiguda operativa de Facebook, Instagram i Whatsapp em va passar per alt perquè estava cultivant la meva vida espiritual i que el fet d'estar connectada virtualment als altres em fa cuidar i servir-los més. Però, essent franca, em vaig quedar atrapada a Twitter, incrèdula, amb una certa por irracional a que s'esfumés la meva vida virtual i esperant que tornés a posar-se en marxa el sistema.

Potser sí que Jesús em digui literalment "deixa les xarxes i segueix-me".
